

Λαχνίσματα - παιχνίδια

Τα λαχνίσματα λέγονται από τα παιδιά πριν αρχίσει το παιχνίδι, για να αποφασιστεί δίκαια από την τύχη ποιο θα παίξει πρώτο, ποιο θα κάνει τη «μάννα» κ.τ.λ.

Για να τα «βγάλουν» τα παιδιά στέκονται σε κύκλο και αυτό που έχει οριστεί να τα βγάλει αγγίζει διαδοχικά τα παιδιά, ενώ απαγγέλλει συλλαβιστά τους στίχους. Σ' όποιο παιδί τύχει η τελευταία λέξη ή συλλαβή αυτό βγαίνει. Το λάχνισμα ξαναρχίζει, ώσπου να μείνει στο τέλος μόνο ένα παιδί.

Α μπε μπα μπλομ
του κίθε μπλομ
α μπε μπα μπλομ
του κίθε μπλομ
μπλιμ μπλομ.

-Πού θα πας εκεί;
-Στη Βόρεια Αμερική
-Να δεις και τον ελέφαντα
που παίζει μουσική
με το κόκκινο σκουφί
βγαίνει και τα φυλάς ε-σύ!

*****

Ανέβηκα στην πιπεριά
να κόψω ένα πιπέρι
κι η πιπεριά τσακίστηκε
και μου 'κοψε το χέρι.
Δώσ' μου το μαντιλάκι σου
το χρυσοκεντημένο
να δέσω το χεράκι μου
που είναι ματωμένο.

*****

Ανέβηκα σ' ένα βουνό
και είδα ένα γουρούνι
το κοίταξα καλά-καλά
και σου 'μοιαζε στη μούρη
'γω, 'γω, 'γω,
συ, συ, συ,
βγαίνεις και τα φυλάς εσύ!

*****

Ο Καρακατσάνης μπήκε στο τηγάνι
κι έσπασε τ' αυγά.
Γιατί, Καρακατσάνη μπήκες στο τηγάνι
κι έσπασες τ' αυγά;
Φά-ε τώ-ρα κι α-πό με-να
Μί-α καρ-πα-ζιά.

*****

-Είσαι Κινεζάκι;
-Ναι.
-Τρως πολύ ρυζάκι;
-Ναι.
-Πόσες κουταλίτσες τρως;
-10
-1,2,3,4,5,6,7,8,9,10.

*****

Ο μαριάμ, μαριάμ, μαριάμ,
σι ντο ρε μι
μακαρό,μακαρό
λέο λέο, πι πι πι,
λέο λέο, πι πι πι,
one, two, three.

*****

Α-κα-τα μα-κα-τα
σου-κου-του-μπε
α-μπε φα-μπε
ντο-μι-νε
α-κα-τα μα-κα-τα
σου-κου-του-μπε
α-μπε φα-μπε βγες.

Ένα δύο τρία
πήγα στην κυρία
μου 'δωσε ένα μήλο
μήλο δαγκωμένο
το 'δωσα στην κόρη
έκανε αγόρι
το 'βγαλε Θανάση
σκούπα και φαράσι.

*****

Έχω ένα αυτοκίνητο
που όλο, όλο τρέχει
και που θα σταματήσει;
Στην Α-με-ρι-κή!
Και τι χρώμα θα ζητήσει;
Κόκκινο!

Έχει η Αμερική χρώμα κόκκινο;

(Αν το παιδί που κατέληγε η ερώτηση δεν είχε το χρώμα κόκκινο
στα ρούχα του, παρέμενε εντός παιχνιδιού, αλλιώς κληρονόταν)

*****

Τα παιδιά ενώνουν τις μύτες των δεξιών παπουτσιών τους
και ένας λέει ακουμπώντας το κάθε παπούτσι:

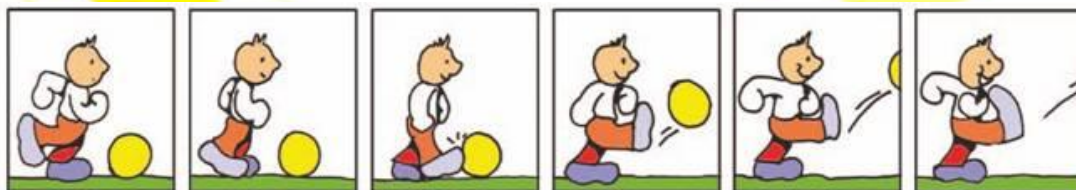
"το παπούτσι σου βρωμάει,
άλλαξέ το."

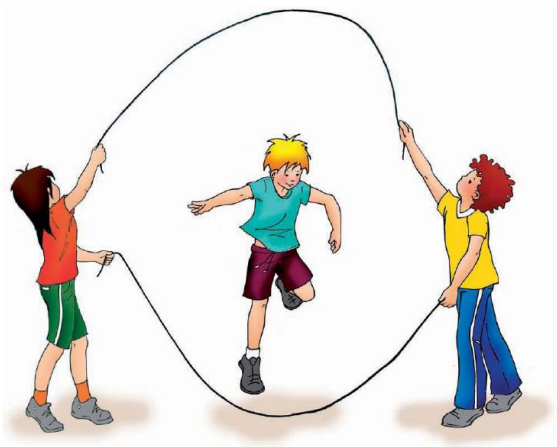
Το παιδί που τυχαίνει στην τελευταία συλλαβή αλλάζει παπούτσι.

Όποιος αλλάζει παπούτσι για δεύτερη φορά, βγαίνει.

Ο τελευταίος που θα αλλάξει παπούτσι για δεύτερη φορά, τα φυλάει.

*****

Αγαπημένα παιχνίδια

1. Αγαλματάκια

Παίζεται από πολλά παιδιά.

Διαλέγουμε ένα παιδί για να τα φυλάει.

Όσο τα φυλάει το παιδί, με το πρόσωπο στραμμένο στον

τοίχο, τα άλλα παιδιά παίρνουν κάποια στάση και μένουν ακίνητα. Ο παίχτης που τα φύλαγε γυρνάει και προσπαθεί με διάφορους τρόπους να τα κάνει να κουνήσουν ή να γελάσουν. Δεν πρέπει να τα χτυπήσει ή να τα μιλήσει άσχημα αλλά να κάνει μόνο γκριμάτσες ή αστεία.

Όποιος κουνήσει ή γελάσει, τα φυλάει και το παιχνίδι συνεχίζεται.

Κατερίνα Σμπώκου

2. Αλάτι ψιλό

Παίζεται από πολλά παιδιά.

Τα παιδιά που συμμετέχουν σε αυτό το παιχνίδι, κάθονται κάτω, με τα χέρια πίσω από την πλάτη, σχηματίζοντας ένα κύκλο. Το παιδί που κάνει τη «μάννα», κρατώντας ένα μαντίλι στα χέρια, γυρίζει γύρω από τα παιδιά και τραγουδάει: **«Αλάτι ψιλό, αλάτι χονδρό, έχασα τη μάννα μου και πάω να τη βρω»**. Καθώς γυρίζει γύρω από τους άλλους, κάποια στιγμή ρίχνει διακριτικά το μαντίλι πίσω από κάποιο παιδί και συνεχίζει να γυρίζει τραγουδώντας.

Μόλις το παιδί καταλάβει πως έχει πίσω του το μαντίλι, σηκώνεται και κυνηγά τη «μάννα». Αν δεν προλάβει να τη πιάσει μέχρι να κάτσει η «μάννα» στη θέση της στον κύκλο, γίνεται εκείνο «μάννα», διαφορετικά η ίδια «μάννα» ξαναπαίζει.

Δέσποινα Ψαράκη

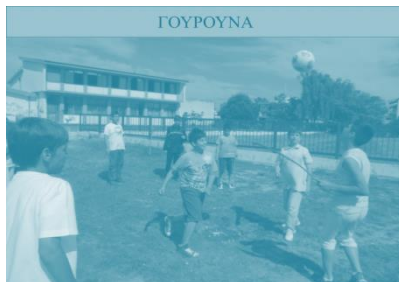
3. Βαρελάκια

Παίζεται από πολλά παιδιά.

Τα παιδιά στέκουν το ένα πίσω απ' το άλλο, με λίγη απόσταση μεταξύ τους, σε μια γραμμή. Σκύβουν κρατώντας τα γόνατά τους με τα χέρια και έχουν μέσα το κεφάλι. Το τελευταίο παιδί πηδάει πάνω από τα άλλα και πάει πρώτο στη σειρά.

Έτσι συνεχίζουν και τα άλλα παιδιά μέχρι κάποιο να χάσει την ισορροπία του και να βγει.

Γιώργος Χουστουλάκης

4.

Γουρούνα

Η γουρούνα παιζόταν με ματσούκια που κρατούσαν οι παίχτες και ένα τενεκάκι, που βαρούσε ο τιμωρημένος (γρουνάς). Οι παίχτες βρίσκονταν στην περίμετρο ενός κύκλου και ο καθένας ακουμπούσε το ματσούκι του σε μια γούρνα (μπουρσί). Ο τιμωρημένος προσπαθούσε να φέρει το τενεκάκι κοντά στους παίχτες και να τους πετύχει. Όποιον πετύχαινε, έπαιρνε τη θέση του. Οι παίχτες με τη σειρά τους προσπαθούσαν να αποφύγουν το χτύπημα του τιμωρημένου και να διώξουν το τενεκάκι μακριά χωρίς να προλάβει ο τιμωρημένος να βάλει το ματσούκι του στη γούρνα του παίκτη.

Αντώνης Σφακιανάκης

5.

Γύρω – γύρω όλοι

Παίζεται από δέκα παιδιά και πάνω.

Τα βγάζουν και ορίζεται ο Μανόλης. Σχηματίζουν ένα κύκλο και ο Μανόλης στέκεται όρθιος μπροστά από ένα σκαμνί στη μέση του κύκλου. Όλοι χοροπηδούν γύρω από το Μανόλη τραγουδώντας: **«Γύρω – γύρω όλοι στη μέση ο Μανόλης, όλοι κάθονται στη γη και ο Μανόλης στο σκαμνί».**

Τότε τα παιδιά κάθονται αμέσως κάτω, ενώ αυτός που τυχαίνει να βρίσκεται πίσω από το σκαμνί του Μανόλη, το τραβάει πριν καθίσει. Αν όμως ο Μανόλης καταφέρει να καθίσει στο σκαμνί, το άλλο παιδί γίνεται ο νέος Μανόλης.

Αν το παιδί καταφέρει και πάρει το σκαμνί πριν προλάβει να καθίσει ο Μανόλης, παραμένει Μανόλης ο ίδιος.

Βίβιαν Τσώνου

6. Δεν περνάς κυρα – Μαρία

Παίζεται από πολλά παιδιά.

Τα παιδιά βγάζουν τη κυρα-Μαρία με λάχνισμα, σχηματίζουν έναν κύκλο και η κυρα – Μαρία κάθεται στο κέντρο του κύκλου.

Τα παιδιά τραγουδούν το παρακάτω τραγούδι – διάλογο με την κυρα – Μαρία.

-Δεν περνάς κυρα- Μαρία, δεν περνάς, δεν περνάς,
δεν περνάς κυρα- Μαρία, δεν περνάς, περνάς.

-Θα περάσω εις τους κήπους, δεν περνώ, δεν περνώ,
Θα περάσω εις τους κήπους, δεν περνώ, περνώ.

-Τι θα κάνεις εις τους κήπους, δεν περνάς, δεν περνάς
Τι θα κάνεις εις τους κήπους, δεν περνάς, περνάς.

-Να μαζέψω δυο βιολέτες, δεν περνώ, δεν περνώ,
Να μαζέψω δυο βιολέτες, δεν περνώ, περνώ.

-Τι θα κάνεις τις βιολέτες, δεν περνάς, δεν περνάς,
Τι θα κάνεις τις βιολέτες, δεν περνάς, περνάς.

-Θα τις δώσω στην καλή μου, δεν περνώ, δεν περνώ,
Θα τις δώσω στην καλή μου, δεν περνώ, περνώ.

-Και ποια είναι η καλή σου, δεν περνάς, δεν περνάς,
Και ποια είναι η καλή σου, δεν περνάς, περνάς.

-Η καλή μου είναι η ..... δεν περνώ, δεν περνώ (2 φορ.)

*Κάθε παιδί που ακούει το όνομά του, πλησιάζει την κυρα – Μαρία και τραγουδούν έξω από τον κύκλο.

*Το παιχνίδι συνεχίζεται μέχρι να τελειώσουν όλα τα παιδιά.

Βιργινία Μπατζακάκη

7. Ένα λεπτό κρεμμύδι

Παίζεται από δύο ισάριθμες ομάδες κοριτσιών Α', Β'. Κάθε ομάδα έχει απέναντι την άλλη, αντιμέτωπη σε απόσταση 5 μέτρων περίπου. Τα κορίτσια της κάθε ομάδας είναι πιασμένα χέρι-χέρι. Το παιχνίδι αρχίζει και έστω ότι κληρώθηκε να παίξει πρώτη η Α' ομάδα. Όλα τα παιδιά της Α' ομάδας βαδίζουν τρία βήματα μπροστά αρχίζοντας με το αριστερό πόδι, στον τέταρτο χρόνο σηκώνουν ελαφρά και λυγισμένο το δεξί πόδι με το τραγούδι: - **Ένα λεπτό κρεμμύδι γκέο-βαγκέο.**

Και πάλι με βήματα γυρίζουν πίσω στην αφετηρία τους.

Τότε έρχεται η σειρά της Β' ομάδας να κινηθεί με βήματα μπροστά προς την Α' και να ξαναγυρίσει πίσω στην αφετηρία της, ενώ μεταξύ τους ανταλλάσσουν τον παρακάτω διάλογο:

- **Ένα λεπτό κρεμμύδι γκέο-βαγκέο.**

- **Και τι θα το κάνετε, γκέο, βαγκέο.**

- **Να το παντρέψω θέλει, γκέο, βαγκέο.**

- **Και ποιον νιο της δίνετε, γκέο, βαγκέο.**

- **Της δίνουμε έναν ναύτη που όλο μύγες χαύτει. (2 φορές)**

- **Αυτό είναι χάρισμά σας στα μούτρα τα δικά σας. (2 φορές)**

- **Της δίνουμε ένα γέρο που ούτε τον εξέρω. (2 φορές)**

- **Αυτό είναι χάρισμά σας στα μούτρα τα δικά σας. (2 φορές)**

- **Της δίνουμε έναν πρίγκιπα με το σπαθί στο χέρι. (2 φορές)**

- **Αυτόν ε τον εθέλουμε και τον παρακαλούμε. (2 φορές)**

* Με αυτά τα λόγια η Β' ομάδα στέλνει ένα κορίτσι στην άλλη ομάδα. Γίνεται ο παρακάτω διάλογος:

- **Ορίστε τα προικιά σας και τα χρυσαφικά σας.**

- **Σας πήραμε, σας πήραμε μια όμορφη κοπέλα.**

- **Μας πήρατε, μας πήρατε μια παλιοκατσιβέλα.**

- **Σας πήραμε, σας πήραμε φλουρί κωνσταντινάτο.**

- **Μας πήρατε, μας πήρατε βαρέλι δίχως πάτο.**

- **Σας πήραμε, σας πήραμε ένα τσουβάλι ψείρες.**

- **Μας πήρατε, μας πήρατε ένα τσουβάλι ψείρες.**

* Τελικά συμφιλιώνονται οι δυο ομάδες.

Σταυρούλα Στεφανουδάκη

8. Ένα-δύο-τρία κόκκινο φως

Παίζεται με όσα παιδιά θέλουν.
Το παιδί που κάνει τη «μάννα»

στέκεται γυρισμένο στον τοίχο, ενώ τα υπόλοιπα παιδιά σχηματίζουν μια γραμμή αρκετά μέτρα μακριά του. Η μάννα λέει: **«Ένα δύο τρία κόκκινο φως»**. Τα παιδιά παίρνουν διάφορες στάσεις. Μόλις η «μάννα» σταματήσει, γυρίζει απότομα προς το μέρος των παιδιών για να δει αν κουνάει κάποιος.

Αν κάποιο απ' αυτά κουνιέται, «καίγεται» και δεν παίζει άλλο. Το παιχνίδι επαναλαμβάνεται μέχρι τη στιγμή που κάποιο παιδί θα πλησιάσει τη «μάννα» πολύ κοντά και θα τη χτυπήσει στον ώμο.

Τότε όλα τα παιδιά αρχίζουν να τρέχουν, για να περάσουν τη γραμμή της αφετηρίας. Αν κάποιο παιδί πιαστεί απ' τη «μάννα», πριν περάσει τη γραμμή, τότε τα «φυλάει». Αλλιώς, τα φυλάει πάλι το ίδιο παιδί.

Γιώργος Ρεμπελάκης

9. Η μικρή Ελένη

Παίζεται από 10-20 παιδιά.
Αφού βγάλουν τη μικρή Ελένη
με λάχνισμα, τα παιδιά

μπαίνουν σε κύκλο. Η μικρή Ελένη κάθεται στο κέντρο και κάνει πως κλαίει. Τα παιδιά τραγουδούν: **«Η μικρή Ελένη κάθεται και κλαίει γιατί δεν την παίζουν οι φιλενάδες της. Σήκω επάνω, κλείσε τα ματάκια σου και πιάσε όποιον θες»**.

Η Ελένη σηκώνεται και πρέπει με κλειστά τα μάτια να μαντέψει ποιο παιδί είναι μπροστά της. Αν το βρει παίρνει τη θέση της και έτσι συνεχίζεται το παιχνίδι.

Δέσποινα Ορφανού

10. Κουτσό

Παίζεται από 2 και πάνω παιδιά.

Για να το παίξεις χρειάζεσαι μια μικρή πέτρα. Σχηματίζεις τετραγωνάκια στο έδαφος, συνήθως 8. Ρίχνεις την πέτρα παίζοντας κουτσό και αν η πέτρα πέσει σε τετραγωνάκι που έχει και άλλο δίπλα του, τότε πατάς με το ένα πόδι στο άλλο τετραγωνάκι.

Στο κουτσό χάνεις μόνο αν στην επιστροφή σου από το τετραγωνάκι με την πέτρα πατήσεις κάτω.

Νικητής είναι όποιος καταφέρει να φτάσει πρώτος στο τέρμα.

Μάγια Σαμπάνη

11. Κρυφτό

Παίζεται από δυο και πάνω παιδιά.

Τα παιδιά τα βγάζουν για να δουν ποιος θα τα φυλάει. Η μάνα γυρίζει το πρόσωπό της σε έναν τοίχο ή σε ένα δέντρο και κλείνοντας τα μάτια της αρχίζει το μέτρημα. (όπως έχουν συμφωνήσει) Τα άλλα κρύβονται σε μέρη που να μη φαίνονται.

Η μάνα τελειώνοντας το μέτρημα λέει: « **φτου και βγαίνω** ». Ψάχνει να βρει τα κρυμμένα παιδιά. Αλλά πρέπει να τρέξει και πρώτη να φτύσει το παιδί που βρήκε, φωνάζοντας το όνομά του. Νικάει μόνο αν φτύσει όλα τα παιδιά. Τότε θα τα φυλάει το πρώτο παιδί που έφτυσε. Αλλά και πάλι μπορεί να χάσει αν το τελευταίο παιδί πει: « **φτου ξελευτερία για όλους** ». Τότε τα ξαναφυλάει.

Σίντι Πιέτρι

12. Κυνηγητό

Παίζεται από δύο και πάνω παιδιά.

Το απλό αυτό παιχνίδι παίζεται σε ανοιχτό χώρο. Απαιτεί ταχύτητα, επιδεξιότητα ελιγμών και μεγάλη αντοχή.

Ένα παιδί με κλήρο γίνεται κυνηγός. Με την έναρξη του παιχνιδιού τα υπόλοιπα παιδιά σκορπίζονται μακριά, άλλα εδώ και άλλα εκεί. Ο κυνηγός τρέχει να πιάσει ένα απ' όλα τα παιδιά και φυσικά διαλέγει για την περίπτωση, όποιο πιστεύει, πως είναι αδύνατο στο τρέξιμο. Τ' άλλα παιδιά προσπαθούν να τον παραπλανήσουν και να τραβήξουν το ενδιαφέρον του προς το μέρος τους για να γλιτώσουν από τα χέρια του το παιδί, που 'βαλε «στο μάτι».

Τέλος, όποιο παιδί πιάσει ο κυνηγός, παίρνει αμέσως τη θέση του και το παιχνίδι συνεχίζεται.

Ηρακλής Κοντέρ

13. Κλέφτες και αστυνόμοι

Παίζουν όσα παιδιά θέλουν και χωρίζονται σε δύο ομάδες.

Η μία είναι οι κλέφτες και η άλλη οι αστυνόμοι. Οι αστυνόμοι προσπαθούν να πιάσουν τους κλέφτες, ακουμπώντας τους στην πλάτη. Αυτοί για να προφυλαχτούν, ακουμπούν με την πλάτη κάτω ή στον τοίχο. Αλλά και οι κλέφτες προσπαθούν συγχρόνως να ακουμπήσουν στην πλάτη τους αστυνόμους. Όποιον τον ακουμπήσουν στην πλάτη, βγαίνει από το παιχνίδι. Νικήτρια είναι όποια ομάδα μείνει με τα περισσότερα παιδιά.

Δημήτρης Ξυλούρης

14. Κορόιδο

Παίζεται με 3 παιδιά.

Χρειάζεται μια μπάλα. Τα δυο παιδιά στέκονται ο ένας απέναντι στον άλλο σε κάποια απόσταση και στη μέση ο τρίτος.

Τα δυο παιδιά πετούν ο ένας στον άλλο την μπάλα και ο τρίτος προσπαθεί να την πιάσει. Αν καταφέρει να την πιάσει παίρνει τη θέση του αυτός που την πέταξε.

Γιώργος Τσίχλας

15. Μακριά γαϊδούρα

Παίζουν 10-15 παιδιά.

Τα παιδιά χωρίζονται σε δυο ομάδες. Τα βγάζουν για να δουν ποια ομάδα θα τα φυλάει. Κάθε ομάδα βγάζει τη μάνα της με λάχνισμα.

Η μάνα της ομάδας που τα φυλάει, στέκεται με την πλάτη στηριγμένη σε έναν τοίχο. Κάνει το μαξιλάρι για το κεφάλι του πρώτου παιδιού και όλα τα παιδιά σκυμμένα και πιασμένα γερά το καθένα από τη μέση του μπροστινού του, σχηματίζουν τη μακριά γαϊδούρα.

Τα παιδιά της άλλης ομάδας πηδούν με φόρα πάνω στις ράχες των παιδιών.

Κερδίζουν όταν καταφέρουν και σπάσουν την αλυσίδα ή όταν καταφέρουν και ανεβούν όλα.

Νικόλας Σταματάκης

16. Μήλα

Παίζεται από 3
παιδιά και πάνω.
Τα παιδιά

χωρίζονται σε δυο ομάδες και τα βγάζουν για να δουν ποιες θα είναι οι μάνες. Οι μάνες στέκονται απέναντι η μια από την άλλη και τα υπόλοιπα παιδιά είναι στη μέση, βλέποντας τη μάνα που κρατά την μπάλα.

Οι μάνες ρίχνουν την μπάλα η μια στην άλλη με σκοπό να πετύχουν κάποιο παιδί. Τα παιδιά προσπαθούν να πιάσουν μήλο ή να μην τα πετύχει η μπάλα. Κάθε φορά που η μπάλα αλλάζει χέρια αλλάζουν και τα παιδιά κατεύθυνση και κοιτάζουν προς τη μάνα που έχει την μπάλα.

Αν κάποιο παιδί το πετύχει η μπάλα πρέπει να βγει από το παιχνίδι, εκτός αν κάποιος φίλος του μπορεί να του δώσει μήλο για να παραμείνει.

Το παιχνίδι συνεχίζεται μέχρι να μείνει ένα παιδί στη μέση και οι μάνες προσπαθούν να το βγάλουν έξω. Ρίχνουν 10 βολές, αν δεν το βγάλουν τότε τα υπόλοιπα παιδιά ξαναπαίζουν και το παιχνίδι συνεχίζεται.

Εύα Χουστουλάκη

17. Μαντίλι

Παίζεται από πολλά παιδιά,
που χωρίζονται σε δυο ισάριθμες ομάδες.

Τα παιδιά παίρνουν από έναν αριθμό. Οι ομάδες στέκονται αντικριστά σε απόσταση δέκα μέτρων περίπου μεταξύ τους. Στη μέση φτιάχνουν έναν κύκλο και στη μέση βάζουν ένα μαντιλάκι. Κάποιος δίνει το σύνθημα και λέει έναν αριθμό. Τα παιδιά των δύο ομάδων που έχουν αυτό τον αριθμό, τρέχουν να πάρουν το μαντίλι. Το παιδί που θα πάρει το μαντίλι πρέπει γρήγορα να πάει στη θέση του χωρίς να τον αγγίξει ο αντίπαλος. Το παιχνίδι συνεχίζεται με τον ίδιο τρόπο.

Νικολέτα Ρογδάκη

18. Μπιζ!!

Παίζεται από 3 παιδιά και πάνω.

Ένα παιδί βάζει το ένα του χέρι σαν παρωπίδα στα μάτια του, το άλλο του χέρι το περνάει κάτω από τη μασχάλη του με την παλάμη προς τα έξω. Τα άλλα παιδιά τον ακουμπούν στην παλάμη λέγοντας «ΜΠΙΖ». Το παιδί που τα φυλάει πρέπει να μαντέψει ποιο παιδί του έκανε «μπιζ». Αν το βρει το παιδί, θα τα φυλάει αυτό, αλλιώς συνεχίζει το ίδιο.

Χρήστος Πατεράκης

Παίζεται από 4-8 παιδιά.

Φτιάχνεται ένας κύκλος που μοιράζεται σε τα όσα μέρη όσα είναι τα παιδιά. Το καθένα διαλέγει μια χώρα και τη γράφει στο μέρος του.

Στο κέντρο του κύκλου βάζουν ένα αντικείμενο. Ένας από τους παίχτες φωνάζει:

Να μείνει στο τρύπιο το καμίνι η χώρα..... και πετά μακριά το αντικείμενο. Το παιδί που έχει αυτή τη χώρα πρέπει να πάει να φέρει το αντικείμενο. Τότε φωνάζει: **1,2,3, στοπ.** Οι παίχτες έχουν φύγει από τον κύκλο και πρέπει να μείνουν ακίνητοι. Αν δεν προλάβουν παίρνουν τρεις **ψείρες**. Αν προλάβουν η μάνα υπολογίζει την απόστασή της από το κάθε παιδί. Αλλιώς παίρνει αυτή την ψείρα.

Όποιος συγκεντρώνει 10 ψείρες παίρνει 10 ελαφρά χτυπήματα και τελειώνει το παιχνίδι.

Μιχάλης Τριχάκης

20. Ξυλίκι

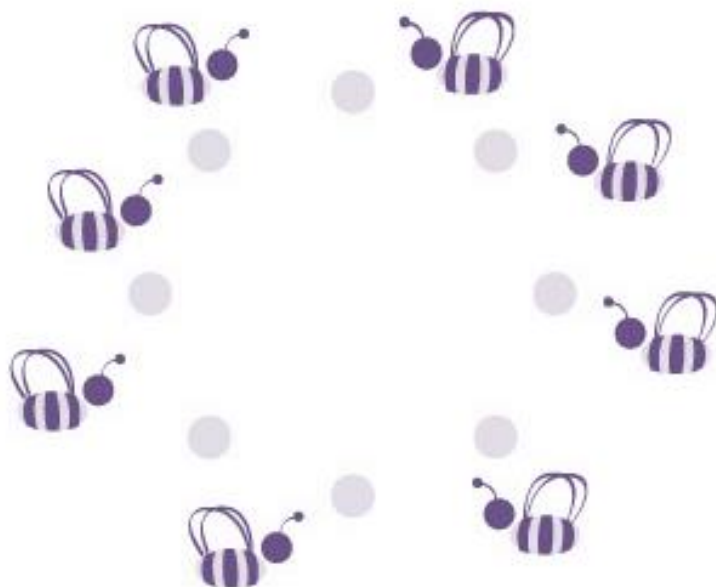
Παίζεται από δυο ή τρεις ομάδες.

Η κάθε ομάδα έχει

από τρεις ή τέσσερις παίχτες.

Βρίσκουμε δύο ξύλα, ένα μικρό και ένα μεγάλο. Το μικρό λέγεται «**ξυλάκι**» και το μεγάλο λέγεται «**ξυλίκι**». Βρίσκουμε δυο πέτρες που τις λέμε «μάννα» και βάζουμε το μικρό ξυλάκι πάνω στις πέτρες. Βάζουμε το ξυλίκι κάτω από το ξυλάκι και το χτυπάμε δυνατά, αυτό πάει στον αέρα και με δύναμη το ξαναχτυπάμε για να πάει μακριά. Οι άλλοι παίχτες προσπαθούν να το πιάσουν με τα χέρια τους. Αν το πιάσει κάποιο παιδί τότε συνεχίζει αυτό. Αν δεν το πιάσει κανένα παιδί το πετάμε να γυρίσει πίσω στη μάννα. Αν πλησιάσει κοντά στη φωλιά σε απόσταση, όσο το μέγεθος που έχει το ξυλίκι, τότε χάνει το παιδί και παίζει το επόμενο.

Αλεξία Κοσμαδάκη

21. Περνά - περνά η μέλισσα

Παίζεται με πολλά παιδιά.

Τα παιδιά διαλέγουν δύο αρχηγούς. Αυτοί οι δύο διαλέγουν και από ένα όνομα λουλουδιού, δέντρου, φρούτου, χρώματος κ.τ.λ. Τότε στέκονται ο ένας απέναντι στον άλλον και τα υπόλοιπα παιδιά κάνουν μία ουρά. Τα δύο παιδιά χτυπώντας τα χέρια τους ψηλά για να περάσουν οι άλλοι από κάτω τραγουδούν: «Περνά, περνά η μέλισσα με τα μελισσόπουλα και με τα παιδόπουλα, παιδόπουλα».

Σταματούν σ' ένα παιδί που περνάει εκείνη τη στιγμή κάτω από τα χέρια τους και του λένε μυστικά στ' αυτή τις δυο λέξεις και το παιδί πρέπει να διαλέξει μια από τις δυο. Ανάλογα με το τι θα απαντήσει πηγαίνει πίσω από τον αρχηγό. Έτσι γίνεται και με τους υπόλοιπους.

Στο τέλος οι δυο αρχηγοί αντικριστά με τις ομάδες τους δίνουν τα χέρια και προσπαθεί ο ένας να πάρει τον άλλο με την ομάδα του.

Κατερίνα Μαρνέλλου

22. Πετάει – πετάει

Παίζεται από 5-10 παιδιά.

Ένα παιδί είναι ο αρχηγός και λέει στα άλλα παιδιά που είναι μαζεμένα γύρω του:

το πουλί πετάει __ τα παιδιά πρέπει να σηκώσουν το χέρι τους,
το κλουβί πετάει __ τα παιδιά δεν πρέπει να σηκώσουν το χέρι τους. Όποιο παιδί μπερδευτεί και σηκώσει το χέρι του χάνει. Ο τελευταίος που μένει κερδίζει.

Γιώργος Παπάζογλου

23. Ρολόι

Παίζεται από 4-5 παιδιά.

Τα παιδιά «τα βγάζουν» για να δουν ποιο θα γίνει «Ρολογάς». Τα άλλα παιδιά στήνονται το ένα πλάι στο άλλο, σε μια γραμμή απέναντί του σε αρκετή απόσταση, και ο διάλογος αρχίζει:

Παιδί: Τι ώρα είναι;

Ρολογάς: Μία ώρα εμπρός!

Παιδί: Τι ώρα είναι;

Ρολογάς: Τρεις ώρες μπρος!

Κάθε παιδί που ρωτάει, κάνει τόσα βήματα όσα του λέει ο Ρολογάς προς τα πίσω ή μπρος. Γιατί όταν ο Ρολογάς δει ότι τα παιδιά τον πλησιάζουν και απειλούν τη θέση του, τότε κάνει το ρολόι να πηγαίνει πίσω! (Ρολογάς: πέντε ώρες πίσω!).

Αλλά τα παιδιά (πονηρά) κάνουν τα βήματα προς τα εμπρός πολύ μεγάλα και τα προς τα πίσω μικρά!

Εύα- Μαρία Μιχαήλ

24. Σβούρα

Παίζεται από 2- 5 παιδιά.

Η σβούρα ήταν γνωστή από την αρχαιότητα και ονομαζόταν στρόβος. Τις δεκαετίες 50 και 60 ήταν πολύ δημοφιλής στην Ελλάδα. Ήταν ξύλινη σε σχήμα κώνου, τυλιγμένη με σπάγκο από παραγάδι και ήταν σφηνωμένος με μια πρόκα στο κάτω μέρος της. Περιστρεφόταν γύρω από τον εαυτό της με την ώθηση που της έδινε ο παίκτης.

Παιζόταν από 2 παίκτες που στεκόταν 5-6 μέτρα μακριά από έναν κύκλο και κέρδιζε αυτός που η σβούρα του ακουμπούσε και πετούσε έξω την σβούρα του άλλου.

Ανάλογο παιχνίδι υπάρχει σήμερα με τις μεταλλικές σβούρες.

Γιάννης Τζανής

25. Σπασμένο τηλέφωνο

Παίζεται με όσους
παίχτες θέλετε.

Τα παιδιά κάθονται στη σειρά και το πρώτο λέει στο αυτί του διπλανού του μια λέξη, αυτός τη λέει στο διπλανό του και συνεχίζουν μέχρι να φτάσουν στο τελευταίο παιδί.

Αν το τελευταίο παιδί βρει την αρχική λέξη πηγαίνει μπροστά και λέει τη δική του.

Νίκος Τσιάντας

26. Τυφλόμυγα

Παίζεται από 2 παιδιά και πάνω.

Στην αρχή όλοι τραβάνε ένα κλήρο για να δούνε ποιος θα τα φυλάει.

Αυτός κλείνει τα μάτια του με ένα μαντίλι ώστε να μη βλέπει και οι υπόλοιποι τον περιφέρουν σε διάφορες κατευθύνσεις ώστε να χάσει τον προσανατολισμό του. Τα παιδιά αλλάζουν τη θέση που είχαν στην αρχή.

Μετά τον αφήνουν στη μέση του χώρου που παίζουν και αρχίζουν να τον χτυπούν με το μαντιλάκι τους.

Όποιο παιδί πιάσει πρέπει να βρει ποιο είναι. Αν το αναγνωρίσει τότε αυτό κάνει την τυφλόμυγα.

Δήμητρα Ξενοκτιστάκη